

IFAU – INSTITUTET FÖR
ARBETSMARKNADSPOLITISK
UTVÄRDERING

Effekterna av aktiv arbetsmarknadspolitik för kvinnor i Europa – en översikt

Annette Bergemann
Gerard van den Berg

RAPPORT 2007:3

Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering (IFAU) är ett forskningsinstitut under Arbetsmarknadsdepartementet med säte i Uppsala. IFAU ska främja, stödja och genomföra: utvärdering av arbetsmarknadspolitiskt motiverade åtgärder, studier av arbetsmarknadens funktionssätt och utvärdering av effekterna på arbetsmarknaden av åtgärder inom utbildningsväsendet. Förutom forskning arbetar IFAU med att: sprida kunskap om institutets verksamhet genom publikationer, seminarier, kurser, workshops och konferenser; påverka datainsamling och göra data lättillgängliga för forskare runt om i landet.

IFAU delar även ut anslag till projekt som rör forskning inom dess verksamhetsområden. Anslagen delas ut en gång per år och sista dag för ansökan är den 1 oktober. Eftersom forskarna vid IFAU till övervägande del är nationalekonomer, ser vi gärna att forskare från andra discipliner ansöker om anslag.

IFAU leds av en generaldirektör. Vid myndigheten finns en styrelse bestående av en ordförande, institutets chef och sju andra ledamöter. Styrelsen har bl a som uppgift att besluta över beviljandet av externa anslag samt ge synpunkter på verksamheten. Till institutet är även en referensgrupp knuten där arbetsgivar- och arbetstagsidan samt berörda departement och myndigheter finns representerade.

Postadress: Box 513, 751 20 Uppsala
Besöksadress: Kyrkogårdsgatan 6, Uppsala
Telefon: 018-471 70 70
Fax: 018-471 70 71
ifau@ifau.uu.se
www.ifau.se

IFAU har som policy att en uppsats, innan den publiceras i rapportserien, ska seminariebehandlas vid IFAU och minst ett annat akademiskt forum samt granskas av en extern och en intern disputerad forskare. Uppsatsen behöver dock inte ha genomgått sedvanlig granskning inför publicering i vetenskaplig tidskrift. Syftet med rapportserien är att ge den ekonomiska politiken och den ekonomisk-politiska diskussionen ett kunskapsunderlag.

Effekterna av aktiv arbetsmarknadspolitik för kvinnor i Europa – en översikt[♦]

av

Annette Bergemann^{*} och Gerard van den Berg^{*}

2007-01-30

Sammanfattning

I denna rapport presenteras en översikt av litteraturen om effekterna av aktiv arbetsmarknadspolitik för kvinnor. Vi fokuserar på hur programdeltagande påverkar individers inkomster och sysselsättning. Översikten behandlar olika typer av program: vidareutbildningsprogram, kontroll och sanktioner, hjälp med att söka arbete och anställningsstöd. Resultaten från studier för olika europeiska länder är anmärkningsvärt konsistenta. Deltagande i arbetsmarknadspolitiska program har typiskt positivare effekter för kvinnor i jämförelse med män; effekterna är särskilt stora i länder där det kvinnliga arbetskraftsdeltagandet är lågt.

[♦] Vi tackar David Grubb för kommentarer. Arbetet med detta papper utgör en del av ESRC:s och IFAU:s forskningsprojekt "Advancing programme evaluation methods". Ekonomiskt stöd har erhållits från ett Marie Curie Fellowship under FP6 i EU:s Community Program "Structuring the European Research Area", kontraktsnummer MEIF-CT-2003-505916.

^{*} Nationalekonomiska institutionen, Free University Amsterdam; IZA; IFAU, Uppsala

^{*} Nationalekonomiska institutionen, Free University Amsterdam; Princeton University; IFAU, Uppsala; CEPR; IZA; IFS

Innehållsförteckning

1	Inledning.....	3
2	Arbetsmarknadskontexten	5
3	Policyeffekter	10
3.1	Kompetensutveckling	10
3.2	Hjälp med att söka arbete	12
3.3	Kontroll och sanktioner	12
3.4	Anställningsstöd	14
4	Slutsatser.....	16
	Referenser:	18

1 Inledning

Under de senaste årtiondena har det kvinnliga arbetskraftsdeltagandet ökat i de flesta europeiska länder. Icke desto mindre finns det fortfarande avsevärda skillnader i deltagande länderna emellan. Vidare är kvinnor normalt överrepresenterade bland de arbetslösa.¹ Aktiv arbetsmarknadspolitik kan vara ett mycket viktigt instrument för att höja kvinnors inkomster och förbättra deras sysselsättningsmöjligheter. Likväl är den aktiva arbetsmarknadspolitiken inte speciellt utformad för kvinnor och många utvärderingsstudier behandlar inte frågan om i vilken utsträckning effekterna för kvinnor skiljer sig från effekterna för män.

I denna rapport presenteras en översikt av litteraturen om effekterna av aktiv arbetsmarknadspolitik för kvinnor. Vi fokuserar på hur programdeltagande påverkar individers inkomster och sysselsättning. Översikten behandlar olika typer av program: vidareutbildningsprogram, kontroll och sanktioner, hjälp med att söka arbete och anställningsstöd. Översikten koncentreras till europeiska länder, där en icke flexibel arbetsmarknad med stora friktioner har bidragit till relativt långa arbetslöshetsperioder samt små löne- och inkomstojämlikheter. Eftersom det är viktigt att beakta friktioner om fokus ligger på Europa använder vi ett söketeoretiskt ramverk för att tolka resultaten.

Sedan ett antal år tillbaka har man inom EU varit orolig för kvinnors arbetsmarknadsutfall. 1997 fastställde EU sin s k ”European Employment Strategy”. Denna strategi fokuserar på att öka individers anställningsbarhet och betonar explicit målet att uppnå samma möjligheter för kvinnor och män. 1999 konkretiserades målet om kvinnors och mäns lika möjligheter ytterligare i EU:s ”Employment Guidelines” (se Müller och Kurtz 2003). Dessa riktlinjer betonar vikten av att förena arbete och familjeliv samt att underlätta återkomsten till sysselsättning efter familjerelaterade avbrott i karriären. Riktlinjerna innehåller också ett direktiv om att dokumentera könsspecifika effekter när man utvärderar arbetsmarknadspolitiska program.

För att få ett ökat fokus i översikten, begränsar vi oss till vuxna kvinnor, dvs kvinnor över 25 år. Det är svårt att kategorisera arbetsmarknadspolitiken för yngre individer eftersom inriktningen varierar som mycket över länder.² Vi

¹ Detta gäller dock inte i Sverige sedan början av 1990-talet; se Arbetskraftsundersökningarna.

² Denna variation är åtminstone delvis en följd av det s k ”comprehensive approach” som EU anammat.

bortser också från all aktiv arbetsmarknadspolitik för personer som är sysselsatta.

Vad gäller utfallsmått fokuserar vi på sysselsättningsutfall. Detta är ett pragmatiskt (snarare än ett medvetet) val som följer av att de flesta studier undersöker om arbetsmarknadspolitiska åtgärder påverkar sannolikheten för sysselsättning eller de bestämmande faktorerna för detta såsom arbetslöshetens varaktighet eller utflödet från arbetslöshet till sysselsättning. Endast ett fåtal studier undersöker (också) årsinkomst eller lön.

Men det är ändå viktigt att behandla olika utfallsmått, eftersom de olika måtten ger information om olika aspekter av individers beteende och politikens effektivitet. Ur ett beteendeperspektiv är det naturligtast att studera övergångar från arbetslöshet till arbete. Vidare kan arbetslöshet sluta i en övergång till "icke-deltagande", vilket har andra välfärdskonsekvenser än övergång till arbete. Ur ett effektivitetsperspektiv är det naturligtast att studera effekterna på arbetslöshetens varaktighet – särskilt om man vill göra en s k cost-benefit kalkyl.

Vi begränsar översikten till studier som publicerats efter den period som täcks av den omfattande översikten i Heckman, LaLonde och Smith (1999). Detta är egentligen ingen större restriktion då det inte finns många studier med europeiska data som publicerats före sent 1990-tal; i de fåtal studier som finns särskiljs normalt inte effekterna för kvinnor från effekterna för män.

Vi beaktar enbart studier som använder data på individnivå. Det kan vara fråga om enkätdata och/eller registerdata. Olika studier använder olika metoder – t ex matchning, paneldatametoder, "differences-in-differences", instrumental-variabelmetoder, sociala experiment, eller varaktighetsanalys. Ett av bidragen med översikten är att vi kritiskt granskar de metodval som gjorts. Vi lägger störst vikt vid studier som har använt solida metoder och som publicerats i forskningstidskrifter eller forskningsrapportserier. Naturligtvis är olika metoder inte alltid förenliga, eller så ger de information om olika parametrar (se t ex Heckman och Vytlacil, 2005, för en färsk översikt).

I varje översikt ställs man inför problemet att det ibland är svårt att jämföra program mellan länder och över tid. Dessutom är det inte alltid uppenbart vart skiljelinjen mellan olika uppsättningar program ska gå; utbildningsprogram innefattar ibland hjälp med att söka arbete och kontroll kan innebära att man anmäler sig till utbildning. Denna typ av klassifikationsproblem dyker upp i alla översikter och vi gör vårt bästa för att hantera dem.

Detta är naturligtvis inte den första översikten på området. Översikter med fokus på Europa innefattar Kluve (2006). Denna översikt ägnar inte någon speciell uppmärksamhet åt effekterna för kvinnor. Fay (1996), Heckman, LaLonde och Smith (1999) samt Martin och Grubb (2001) fokuserar på OECD-länderna, men deras slutsatser beträffande könsskillnader drivs främst av studier baserade på data från USA. Vår översikt är den första som särskilt fokuserar på effekten av arbetsmarknadspolitik för kvinnor i Europa.

Rapporten är disponerad på följande sätt. I avsnitt 2 introducerar vi det teoretiska ramverk som vi använder för att tolka policyeffekterna på individnivå. Vi presenterar också en del beskrivande statistik rörande kvinnors deltagande och arbetslöshet i olika länder. Avsnitt 3 ger en översikt av resultaten. Avsnitt 4 sammanfattar och pekar ut vägar för framtida forskning.

2 Arbetsmarknadskontexten

Det finns en stor litteratur arbetsutbudseffekterna av förändringar i timlönen (efter skatt). Dessa studier är nära förknippade med neoklassisk teori. Resultaten kan därför tolkas som att de fångar långsiktiga effekter. Om man är intresserad av kortsiktiga effekter och effekter på medellång sikt torde friktioner på arbetsmarknaden och ofrivillig arbetslöshet vara relevanta fenomen (se Cahuc och Zylberberg, 2004). Likväl har denna litteratur kommit till vissa slutsatser som kan vara av betydelse för våra syften. Den viktigaste är att kvinnors arbetskraftsutbud påverkas betydligt mer av löneförändringar än mäns arbetskraftsutbud. Denna slutsats gäller framförallt beslutet om att överhuvudtaget delta i arbetskraften (se översikten i Killingsworth och Heckman, 2006). En annan viktig slutsats är att löneförändringars effekter på kvinnors arbetskraftsutbud verkar ha avtagit under de senaste decennierna, dvs under samma period som det skett en ökning i det kvinnors arbetskraftsdeltagande har den s k löneelasticiteten minskat.

För att förklara resultatet att kvinnors utbud av arbetskraft påverkas mer av löneförändringar har man hänvisat till "Le Chateliers princip". Innebörden av denna princip är att individer med fler möjligheter har mer elastiska utbudsfunktioner. Det är inte orimligt att anta att kvinnor har ägnat mer tid åt andra saker än marknadsarbete än män. Om lönerna ökar så substituerar kvinnor tid från t ex fritid och hushållsarbete, vilket medför att kvinnors arbetskraftsutbud är mer löneelastiskt än mäns. Det lägre arbetskraftsdeltagandet för

kvinnor kan också förklaras utifrån samma typ av resonemang; se Killingsworth och Heckman (1986) för en formell analys.

Detta resonemang kan också vara relevant för frågan om hur deltagande i arbetsmarknadspolitiska program påverkar arbetslösa kvinnor, särskilt om arbetsmarknaden karaktäriseras av sökfriktioner. Alternativet till att söka efter jobb kanske är mer attraktivt för kvinnor än för män. Om deltagande i ett program ökar möjligheterna på arbetsmarknaden, kan detta ha särskilt stora effekter för kvinnor av skäl som i princip är analoga med ovanstående resonemang. Om den potentiella lönen ökar så kan kvinnor i högre grad substituera tid från t ex fritid och hushållsarbete till sökaktivitet, vilket på längre sikt kommer att ge en större effekt på sysselsättningen för kvinnor i jämförelse med män. De genomsnittliga programeffekterna kan med andra ord förväntas vara större för kvinnor än för män.

Om det kvinnliga arbetskraftsdeltagandet är lågt så kan dessa frågor vara av större betydelse. För det första överensstämmer ett lågt deltagande med det faktum att utbudet på kvinnlig arbetskraft är mycket lönekänsligt. För det andra, ju mer kvalificerad och potentiellt produktiv den vuxna kvinnliga populationen är, desto närmare kommer de faktiska arbetsmarknadsvillkoren att vara de villkor som leder till en slutlig övergång till arbete för många kvinnor. Historiskt sett så var den genomsnittliga utbildningsnivån bland icke deltagande kvinnor i länder med lågt kvinnligt arbetskraftsdeltagande inte speciellt låg i Europa, så sannolikheten för ett produktivt deltagande från deras sida var relativt hög.

Ett högt kvinnligt arbetskraftsdeltagande kan innebära att kvinnors arbetskraftsutbud är mindre lönekänsligt. Vidare kan det i en sådan situation vara så att kvinnor som inte deltar eller är långtidsarbetslösa i genomsnitt har sämre färdigheter än de som befinner sig i den situation som beskrevs i föregående stycke. Sålunda skulle man förvänta sig lägre policyeffekter när kvinnors arbetskraftsdeltagande är högt.

En annan orsak till varför aktiv arbetsmarknadspolitik skulle kunna fungera bättre för kvinnor än för män bygger på antagandet att många kvinnor har ett längre avstånd till arbetsmarknaden. Därmed kan det vara så att de underskattar sina möjligheter och de kanske inte känner till den icke-monetära nyttan med att vara sysselsatt. Programdeltagande kan då öka deras vilja att bli sysselsatta. Denna förklaring kan också ha större betydelse i ekonomier med ett relativt lågt kvinnligt arbetskraftsdeltagande.

På liknande sätt kan det, vid längre avstånd, vara så att arbetsgivare statistiskt sett diskriminerar mot kvinnor. Aktiv arbetsmarknadspolitik kan då skapa en möjlighet för arbetsgivare att få kunskap om kvinnors individuella produktivitet. Detta resonemang kan vara av särskilt relevant för anställningsstöd.

Kontroll av arbetslösa personers sökaktivitet skiljer sig från de andra åtgärderna genom att kontrollen med nödvändighet minskar individens förväntade nuvärde av att vara arbetslös (se t ex Van den Berg och Van der Klaauw, 2006). Ökad kontroll antas öka utflödet från arbetslöshet till arbete. Ökad kontroll kommer emellertid att medföra att reservationslönen sjunker och därmed kommer lönen på det första arbetet i genomsnitt att vara lägre än vad som annars skulle vara fallet. Om arbetslösa kvinnor i genomsnitt har en lägre anknytning till arbetsmarknaden än arbetslösa män, kan det innebära att ökad kontroll medför att kvinnor lämnar arbetskraften i större utsträckning än män.

Tabell 1 och *Tabell 2* presenterar beskrivande statistik om arbetskraftsdeltagandet för män och kvinnor i olika länder och för olika år. Vi redovisar också andelen som jobbar deltid. Vi kommer också att använda informationen i *Tabell 2* senare i översikten. Mer specifikt så kommer vi att karaktärisera det kvinnliga arbetskraftsdeltagandet som lågt vid en specifik tidpunkt om könsskillnaden, som presenteras i *Tabell 2*, överstiger 10 procentenheter.

Tabell 1 Utvalda arbetsmarknadsindikatorer för kvinnor 25–54 år

	Arbetskrafts- deltagande (%)			Andel deltid (%)			Arbetslöshet (%)		
	1984	1994	2004	1984	1994	2004	1984	1994	2004
Österrike		71,7	79,6			29,6		3,8	4,8
Belgien	56,4	67,2	74,3	24,1	30,0	34,1	15,7	11,2	7,4
Tjeckien		83,2	80,9		5,6	5,2		4,4	9,3
Danmark	82,7	82,7	84,9	36,7	26,2	24,3	9,0	9,0	5,1
Finland	85,8	84,0	84,6		11,5	14,9	3,6	12,5	7,6
Frankrike	68,2	76,7	80,3	21,4	24,5	23,6	8,7	13,1	10,0
Tyskland	58,0	72,6	82,0	25,8	28,0	37,0	7,2	10,1	9,0
Västtyskland		68,0	79,0		43,0	53,0		7,0	9,0
Östtyskland		94,0	92,0		18,0	35,0		21,0	20,0
Ungern		71,5	71,0			5,1		8,1	5,6
Irland	32,1	53,6	67,9	17,6	25,5	35,1	8,2	13,4	3,1
Nederländerna	43,4	64,5	76,7		54,5	60,2	9,0	7,8	3,6
Norge	74,2	79,4	82,8		37,7	33,2	2,5	3,8	3,3
Polen		78,6	76,4			17,5		14,5	18,0
Slovakien		81,1	84,0		4,4	4,5		11,6	17,5
Spanien	34,1	54,6	68,3		14,3	17,2	14,0	28,6	13,8
Sverige	88,2	86,9	85,3		24,9	20,8	2,3	6,8	5,2
Schweiz		74,0	80,8		44,9	45,3		4,2	4,6
Storbritannien	66,8	74,1	76,8	41,2	41,2	40,4	9,7	6,4	3,4
Europa	57,2	66,0	69,6	26,9	27,0	28,2	8,9	10,9	9,2

Not: Andelen som jobbar deltid gäller alla åldrar. Arbetskraftsdeltagande och arbetslöshets för Nederländerna är inte tillgängliga för 2004; istället används data för 2003. Data för de två olika delarna av Tyskland hänför sig till personer i åldern 35 till 55 år och är från Datenreport Deutschland 2006; i övrigt OECD Online Statistics Database.

Tabell 2 Gapet mellan män och kvinnor i åldern 25–54 år

	Arbetskrafts- deltagande (%)			Andel deltid (%)			Arbetslöshetsgraden (%)		
	1984	1994	2004	1984	1994	2004	1984	1994	2004
Österrike		20,8	13,3			-25,8		-0,8	-1,0
Belgien	37,7	24,9	16,8	-20,4	-25,5	-27,8	-9,6	-4,7	-1,4
Tjeckien		12,0	13,7		-3,6	-3,7		-1,8	-3,7
Danmark	10,3	9,2	6,4	-28,5	-16,5	-12,7	-1,8	-2,3	-0,7
Finland	7,6	6,2	5,4		-5,0	-7,0	0,4	3,0	-0,7
Frankrike	27,7	18,4	13,4	-17,4	-19,2	-18,8	-3,3	-3,5	-2,4
Tyskland	35,6	20,3	11,3	-24,0	-25,0	-30,7	-1,5	-3,6	0,8
Västtyskland		28,0	18,0		-42,0	-49,0		-1,0	-1,0
Östtyskland		3,0	5,0		-18,0	-30,0		-7,0	-2,0
Ungern		15,4	14,0			-2,9		2,2	-0,3
Irland	63,6	37,7	23,8	-13,9	-19,1	-28,2	7,3	0,0	1,4
Nederländerna	48,5	27,8	16,7		-43,2	-45,1	3,2	-2,6	-0,1
Norge	22,3	11,1	7,3		-30,0	-22,9	0,2	1,3	1,0
Polen		12,3	11,6			-10,0		-3,2	-2,0
Slovakien		13,8	9,7		-3,1	-3,2		-1,2	-2,9
Spanien	60,5	38,5	24,2		-12,0	-14,6	0,0	-12,3	-6,9
Sverige	6,7	4,4	4,8		-17,7	-12,3	-0,1	2,6	0,4
Schweiz		23,4	14,9		-38,1	-37,2		-1,1	-1,1
Storbritannien	28,6	18,9	14,1	-37,1	-34,2	-30,4	-0,4	3,4	0,4
Europa	37,5	26,8	21,9	-23,4	-22,1	-22,1	-2,0	-2,7	-1,6

Not: Andelen som arbetar deltid gäller alla åldrar. Arbetskraftsdeltagande och arbetslöshet för Nederländerna är inte tillgängliga för 2004; istället används data för 2003. Data för de två olika delarna av Tyskland hänför sig till personer i åldern 35 till 55 år och är från Datenreport Deutschland 2006; i övrigt OECD Online Statistics Database.

3 Policyeffekter

3.1 Kompetensutveckling

Här sammanfattar vi resultatet av 15 studier som särskiljer mellan utbildnings-effekter för kvinnor och män.³ Spannet av utbildningskurser som utvärderas är brett, men kurserna äger normalt sett rum i ett klassrum och innehåller någon form av yrkesutbildning. Vidare är kurslängden typiskt mellan ett halvt och ett år, även om det finns program som är så korta som en månad och så långa som tre år. Korta kurser antas förbättra existerande färdigheter medan långa kurser antas leda till förvärvandet av färdigheter för ett helt nytt yrke. Någon gång kan kurser ske i praktikföretag eller inom ramen för ett fast arbete.

Majoriteten av studierna (13 av 15) finner att utbildning förbättrar kvinnors arbetsmarknadsmöjligheter. Detta gäller för alla typer av utbildning och/eller ett genomsnitt över de olika typer av utbildning som beaktas eller (i tre fall) för utvalda typer av utbildning. De flesta av studierna fokuserar på sannolikheten att ha arbete eller utflödet till arbete. I många fall överstiger effekterna för kvinnor effekterna för män; effekter av utbildning för män ligger ofta nära noll och är insignifikanta.⁴ Studier som drar dessa slutsatser utvärderar utbildningsprogram i t ex Österrike 1999–2001, Frankrike 1996–1997, Västtyskland 1993–1994 och 2000–2002, Norge 1999–2000, eller Polen 1992–1994. Så som framkommer vid en jämförelse mellan *Tabell 1* och *Tabell 2* var det kvinnliga arbetskraftsdeltagandet relativt lågt i dessa länder vid tiden för programmen. Gapet i arbetskraftsdeltagande i exempelvis Frankrike var 18,6 procentenheter 1994. För Västtyskland uppgick gapet fortfarande till 18 procentenheter 2004, även om skillnaden mellan män och kvinnor minskad med så mycket som 10 procentenheter sedan 1994. I länder som Polen och Norge uppgick skillnaden mellan män och kvinnor till 11–12 procentenheter 1994.

³ Se Bergemann, Fitzenberger och Speckesser (2005), Biewen m fl (2006), Bolvig, Jensen och Rosholm (2003), Cavaco, Fougère och Pouget (2005), Gerfin och Lechner (2002), Kluge, Lehmann och Schmidt (1999), Lalive, Van Ours och Zweimueller (2000), Lechner, Miquel och Wunsch (2004), Lechner, Miquel och Wunsch (2008), Lubyova och Van Ours (1999), Raaum, Torp och Zhang (2002a, 2002b), Richardson och Van den Berg (2006), Weber och Hofer (2004), och Zhang (2003).

⁴ Till exempel Biewen m fl (2006), Cavaco, Fougère och Pouget (2005), Kluge, Lehman och Schmidt (1999), Lalive, Van Ours och Zweimueller (2000), Lechner, Miquel och Wunsch (2004), Weber och Hofer (2004) och Zhang (2003).

Länder som Östtyskland, Danmark och Sverige har ett relativt högt kvinnligt arbetskraftsdeltagande. Inom dessa områden uppgår gapet mellan mäns och kvinnors arbetskraftsdeltagande till mindre än 10 procentenheter (se *Tabell 2*). Utvärderingar av utbildningsprogram i dessa länder kommer normalt till slutsatsen att utbildning inte har några könsspecifika effekter.⁵

Det verkar alltså som det finns positiva och större effekter av utbildning på sysselsättningsutfallet för kvinnor jämfört med män i länder där kvinnors arbetskraftsdeltagande är relativt lågt. Detta överensstämmer med resonemanget i avsnitt 2, vilket betonar betydelsen av en förskjutning från hemmaproduktion som svar på en produktivitetsökning till följd av utbildning.⁶

Det är inte möjligt besvara frågan om utbildningsprogram ökar inkomsterna eller lönerna för kvinnor och huruvida dessa effekter är större än för män, helt enkelt därför att alltför få studier skattar dessa effekter separat för kvinnor och män.^{7 8}

⁵ Se exempelvis Bergemann, Fitzenberger och Speckesser (2005), Biewen m fl (2006), Bolvig, Jensen och Rosholm (2003) och Richardson och Van den Berg (2006). Lechner, Miquel och Wunsch (2004) finner att vissa program fungerar bättre för kvinnor och vissa program fungerar bättre för män, men detta strider inte nödvändigtvis mot vår hypotes, då de hävdar att olika effekter är förknippade med att män och kvinnor följer olika program. Män utbildades ofta inom byggnadsarbete och byggnadsarbetare lider sedan 1990-talets mitt av en extremt hög arbetslöshet.

⁶ Två studier avviker från detta mönster. Schweiz har ett lågt arbetskraftsdeltagande, men Gerfin och Lechner (2002) finner inga större skillnader mellan de kortsiktiga effekterna av utbildning för män och kvinnor vid 1990-talets slut. Effekterna på sannolikheten att vara sysselsatt är vanligtvis försumbara eller till och med negativa. Det bör nämnas att Lalive, Van Ours och Zweimüller (2000), som täcker samma period för Schweiz, finner att effekterna för kvinnor är positiva, och större än för män. Det andra undantaget är Lubyova och Van Ours (1999) som beräknar positiva effekter av utbildning för män och kvinnor i Slovakien, men effekterna är större för män än för kvinnor. Notera dock att ett test av modellspecifikationen i Lubyova och van Ours antyder att modellen är felspecificerad.

⁷ Raaum, Torp och Zhang (2002a, 2002b) och Lechner, Miquel och Wunsch (2008).

⁸ Fortbildningsprogram för vuxna (typ komvux) liknar vidareutbildningsprogram på så sätt att de syftar till att öka produktiviteten och anställningsbarheten. Vår översikt inkluderar inte dessa program, framförallt för att vuxenutbildning normalt inte anses vara aktiv arbetsmarknadspolitik, (deltagarna i komvux kategoriseras ofta som icke-deltagande i arbetskraften). I tillägg finns det knappt några studier som skattar separata effekter för kvinnor och män. En färsk studie av Albrecht, Van den Berg och Vroman (2004) på svenska data finner en något starkare sysselsättningseffekt för män än kvinnor, men urvalet är för litet för att denna skillnad ska vara signifikant.

3.2 Hjälp med att söka arbete

Hjälp med att söka arbete innefattar normalt ett antal aktiviteter som syftar till att snabba på utflödet till ett lämpligt arbete. Dessa aktiviteter innefattar en bedömning av individens färdigheter, rådgivning, utbildning i att söka arbete samt en direkt hänvisning av arbetslösa till arbetstillfällen. Aktiviteterna kan äga rum i enskilda möten med förmedlare, i s k ”jobbsökarklubbar”, eller som klassrumsundervisning. Gränsen mellan hjälp med att söka arbete och vidareutbildningsprogram är något flytande, då hjälp med att söka arbete också kan innefatta kortare utbildningskurser för att förbättra vissa färdigheter. Exempelvis gör en kurs i hur man använder internet för att leta efter arbete också det möjligt för personen att använda internet rent allmänt.

För både män och kvinnor visar utvärderingarna på positiva effekter av hjälp med att söka arbete på olika typer av sysselsättningsutfall, såsom utflödet till sysselsättning, sannolikheten att behålla arbetet, sannolikheten att vara sysselsatt, och sannolikheten att inte erhålla understöd.⁹ Samtliga sju studier på området är baserade på länder med ett relativt lågt arbetsmarknadsdeltagande. Fem av dessa finner större effekter för kvinnor än för män.¹⁰ Vissa studier finner emellertid liknande effekter för män och kvinnor, eller mindre positiva effekter för kvinnor än för män, trots att de också avser länder med lågt kvinnligt arbetskraftsdeltagande.¹¹ En av studierna utvärderar även ett jobbsökarprogram i en miljö med relativt högt kvinnligt arbetskraftsdeltagande.¹² Denna studie finner inga effekter på sysselsättningssannolikheten för kvinnor men små positiva effekter för män.

3.3 Kontroll och sanktioner

I Europa har det blivit allt vanligare att arbetslösas sökaktivitet kontrolleras och att de arbetslösa straffas ekonomiskt om de inte uppfyller sökkraven (se OECD,

⁹ Se Biewen m fl (2006), Crépon, Dejemeppe och Gurgand (2005), Fougère, Pradel och Roger (2005), Hujer, Thomsen och Zeiss (2006), Lalive, Van Ours och Zweimüller (2000) och Weber och Hofer (2004). Den enda studie som rapporterar signifikant negativa effekter, och detta för båda könen, är Gerfin och Lechner (2002).

¹⁰ Jfr Biewen m fl (2006), Crépon, Dejemeppe och Gurgand (2005), Fougère, Pradel och Roger (2005), Lalive, Van Ours och Zweimüller (2000) och Weber och Hofer (2004). Dessa fem studier avser Österrike 2000, Frankrike i mitten av 1990-talet och början av 2000-talet, Västtyskland i mitten av 2000-talet och Schweiz i mitten av 1990-talet (jämför tabell 1 och 2).

¹¹ Crépon, Dejemeppe och Gurgand (2005), Hujer, Thomson och Zeiss (2006) och Gerfin och Lechner (2002).

¹² Västtyskland, se Biewen m fl (2006).

2000, för en översikt). Kontrollen kan vara rent administrativ. Exempelvis kan handläggaren dubbelkontrollera huruvida den arbetslöse har gjort de ansökningar som hon hävdar att hon har gjort i den månatliga översikten över jobbsökaraktiviteter. Kontrollen innefattar också ofta regelbundna möten på arbetsförmedlingen, där de senaste sökaktiviteterna utvärderas och en plan upprättas för kommande period. Kontrollen kan t o m innebära ett krav att ta ett specifikt ledigt jobb. Arbetsförmedlingarna brukar normalt enbart bedöma ett urval av fall. Om det uppdagas att individen inte följer riktlinjerna, kan hon eller han straffas med en sanktion i form av en bidragsminskning som ofta kombineras med ökad kontroll och hot om ett strängare straff om detta händer igen. En normal minskning av arbetslöshetsunderstödet uppgår till 15 % av understödsnivån under en tvåmånadersperiod.

Samtliga studier som diskuteras i detta underavsnitt rör länder med ett relativt lågt kvinnligt arbetskraftsdeltagande. Fyra studier beräknar könsspecifika effekter av ökad kontroll.¹³ Dessa studier fokuserar på utflödet ur arbetslöshet. En av dessa studier finner signifikanta och positiva effekter av kontroll på utflödet ur arbetslöshet för båda könen. En studie finner en signifikant positiv effekt för män men en insignifikant positiv effekt för kvinnor, och en finner en signifikant positiv effekt för kvinnor men en insignifikant positiv effekt för män. Den fjärde studien finner inte några signifikanta effekter för något av könen, men storleken på urvalet är litet. I dessa studier undersöks också vart personerna slutligen hamnar efter att de lämnat arbetslösheten, dvs de tar hänsyn till att utflöde till arbete och utflöde till icke-deltagande är möjliga utfall. De två studier som fann signifikanta effekter utflödet ur arbetslöshet visar att den positiva effekten på utflödet till arbete är större för män än för kvinnor, medan den positiva effekten på utflödet till ickedeltagande är större för kvinnor än för män. Dessa resultat är i linje med resonemanget i avsnitt 2. I de två andra studierna är utflödet till ickedeltagande så gott som obefintligt, och det existerar följaktligen ingen skillnad mellan könen.

Vi går nu vidare till studier av effekterna av införandet av en sanktion. Två studier beräknar könsspecifika effekter av sanktioner.¹⁴ Båda tar övergångs-

¹³ Dolton och O'Neill (2002), Van den Berg och Van der Klaauw (2006), Micklewright och Nagy (2005) och McVicar (2006).

¹⁴ Van den Berg, Van der Klaauw och van Ours (2004) och Abbring, Van den Berg och Van Ours (2005).

sannolikheten från arbetslöshet till sysselsättning såsom utfallsmått (utflöde till andra destinationer är så gott som obefintligt i deras data). De finner att när en sanktion införs, ökar övergångssannolikheten avsevärt, för män såväl som kvinnor. En studie finner större effekter för kvinnor, medan den andra finner liknande effekter för män som för ensamstående mödrar. Storleken på effekten är i allmänhet sådan att övergångssannolikheten fördubblas. Dessa stora effekter tyder på att individerna reagerar på monetära incitament. Det är alltså möjligt att öka utflödet till jobb genom att höja risken att utsättas för en sanktion, genom utökad kontroll, eller genom att skärpa kraven på sökaktivitet för att individen ska vara berättigad till understöd. Denna effekt försvinner inte när understödet återställts på tidigare nivå, så antagligen spelar hotet om ytterligare sanktioner en betydande roll för effektens omfattning. Tendenser till återfall verkar också vara sällsynta.

3.4 Anställningsstöd

Anställningsstöd utgör en heterogen grupp av arbetsmarknadspolitiska åtgärder. Denna grupp innefattar (i) direkt sysselsättningsskapande projekt i offentlig och icke-vinstgivande sektorer, (ii) anställningsstöd till arbetsgivare i den privata sektorn om de anställer en arbetslös person och (iii) startbidrag för arbetslösa personer som startar egna företag. Dessa åtgärder är normalt tillfälliga, i motsats till skattekrediter för anställningar för vilka man normalt inte sätter upp några tidsgränser (för en jämförelse, se t ex Blundell och Meghir, 2001). Sysselsättningsskapande projekt och anställningsstöd förväntas inte nödvändigtvis leda till en fast anställning hos samma arbetsgivare. De studier som ingår i vår översikt fokuserar främst på sannolikheten för sysselsättning och utflödet ur arbetslöshet för kvinnor.

Först sammanfattar vi resultaten från de fyra studier som beräknar köns-specifika effekter av anställningsstöd för arbetsgivare i den privata sektorn.¹⁵ Samtliga fyra studier finner positiva effekter för kvinnor. Alla dessa studier är baserade på data från länder med ett relativt lågt arbetskraftsdeltagande bland kvinnor. De skattade effekterna för män överstiger aldrig motsvarande skattningar för kvinnor. Men i två av de fyra fallen är den skattade effekten för

¹⁵ Gerfin och Lechner (2002), Gerfin, Lechner och Steiger (2005), Kluve, Lehmann och Schmidt (1999), och Zhang (2003). Lalive, Van Ours och Zweimüller (2000) och Bolvig, Jensen och Rosholm (2003) särskiljer inte mellan sysselsättningsskapande projekt och anställningsstöd. De två senare studierna finner en positiv effekt för kvinnor och en mindre positiv effekt för män.

män ändå positiv. I de två resterande fallen visar skattningarna att effekten för män av att delta i denna typ av program är negativ.

En studie undersöker effekten av starta-eget bidrag.¹⁶ Denna studie, som använder data från Västtyskland, finner att bidrag som sträcker sig över en period om 0,5 till 3 år ökar sysselsättningssannolikheten för både män och kvinnor. Effekten är större för kvinnor.

Vilken är då effekten av direkta sysselsättningsskapande åtgärder? Låt oss börja med resultaten för länder med ett relativt lågt kvinnligt arbetskraftsdeltagande. Det finns sex studier som utnyttjar data från sådana länder.¹⁷ Resultaten är blandade; detta speglar kanske den stora heterogeniteten i både de slags jobb som skapas och i den rådgivning som de arbetslösa erhåller. Skattningarna visar både på signifikanta och positiva effekter på utflödet till sysselsättning och signifikanta och negativa effekter på sysselsättningssannolikheten. Det finns inte heller något tydligt mönster vad gäller effekten för män och kvinnor.

I fyra studier beräknas sysselsättningseffekter av sysselsättningsskapande åtgärder i forna Östtyskland.¹⁸ Dessa fyra och en studie på danska data¹⁹ utgör de enda studierna av anställningsstöd i länder med ett relativt högt kvinnligt arbetskraftsdeltagande. Alla fem kommer fram till slutsatsen att effekterna är mer fördelaktiga för kvinnor än för män. Skattningarna för kvinnor tyder både på att sannolikheten att vara arbetslös i framtiden minskar kraftigt och att flödet från icke-sysselsättning till jobb ökar. Åtminstone en del av minskningen i sannolikheten för att vara arbetslös beror emellertid på att kvinnor lämnar arbetskraften. Skattningarna för män tyder på att denna effekt inte alls existerar (snarast är tyder skattningen på att effekten är den omvända).

Resultaten för anställningsstöd och startstöd överensstämmer med resultaten i resten av översikten. Effekterna av sysselsättningsskapande åtgärder passar dock inte riktigt in i mönstret. Sysselsättningsskapande program verkar fungera lika väl för kvinnor i länder med ett högt arbetskraftsdeltagande som de gör i

¹⁶ Baumgartner och Caliendo 2006.

¹⁷ Gerfin och Lechner (2002), Gerfin, Lechner och Steiger (2005), Hujer, Caliendo och Thompsen (2004, 2006), Van Ours (2004), och Zhang (2003). Se även fotnot 13 vad gäller Lalive, Van Ours och Zweimüller (2000).

¹⁸ Bergemann (2005), Eichler och Lechner (2002), och Hujer, Caliendo och Thompsen (2004, 2006).

¹⁹ Se Bolvig, Jensen och Rosholm (2003). I denna studie klumpas sysselsättningsskapande åtgärder ihop med anställningsstöd.

länder med ett lågt arbetskraftsdeltagande. Även i länder med ett högt deltagande lämnar kvinnor arbetslösheten snabbare och drar större nytta av programmet än män. Det finns några möjliga förklaringar. För det första kan deltagande i sysselsättningsskapande program bidra till att övervinna statistisk diskriminering. Arbetsgivare får mer information om kvinnors arbetsinsats i en sysselsättningsskapande åtgärd. Det kan vara speciellt viktigt i ett samhälle med högt kvinnligt arbetskraftsdeltagande, eftersom arbetsgivare då kan känna att framförallt kvinnor som är arbetslösa kan utgöra en grupp som är lågpresterande. Ett skäl till att man ska ta resultaten med en nypa salt är att alla studier basera på data från det forna Östtyskland. Resultatet kan alltså vara specifikt för den östtyska situationen snarare än en "allmän sanning". I själva verket verkar kvinnor i Östtyskland relativt snabbt lämna arbetskraften efter deltagande i ett sysselsättningsskapande program.

4 Slutsatser

Resultaten i den empiriska litteraturen är anmärkningsvärt samstämmiga. Aktiv arbetsmarknadspolitik förbättrar i normalfallet kvinnors sysselsättningsmöjligheter.

Vidare är effekterna större än för män, framförallt i länder med ett relativt lågt kvinnligt arbetskraftsdeltagande. Detta mönster är särskilt tydligt för vidareutbildningsprogram. Utbildning verkar alltså vara en särskilt effektiv åtgärd i länder där arbetskraftsdeltagande är lågt i förhållande till männens deltagande. Detta mönster stämmer väl med resonemanget i avsnitt 2, vilket betonar att kvinnor i större utsträckning övergår från hemmaproduktion till marknadsarbete då deras produktivitet stigit till följd av utbildning. Slutsatserna är desamma för sökhjälpsprogram, anställningsstöd och startbidrag. Härav följer att då kvinnors arbetskraftsdeltagande ökar över tiden i ett givet land, kan man förvänta sig att effektiviteten i den aktiva arbetsmarknadspolitiken avtar; effekterna för kvinnor blir helt enkelt mer lika effekterna för män – en grupp för vilken effektiviteten i arbetsmarknadspolitiska åtgärder visat sig vara mer begränsad. För män tyder resultaten på att sökhjälp kan vara mer en mer effektiv åtgärd än vidareutbildningsprogram.

Kontroll påverkar också kvinnors utflöde ur arbetslösheten. Storleken på effekten är i ungefär densamma som för män, men destinationen är oftare icke-deltagande för kvinnor och sysselsättning för män. Sysselsättningsskapande

program leder ibland även till ett större utflöde till icke-deltagande för kvinnor. Sysselsättningsskapande program fungerar anmärkningsvärt väl för kvinnor i länder med ett högt arbetskraftsdeltagande: kvinnor lämnar arbetslösheten snabbare och drar större nytta av programmet än män. Detta resultat kan ha att göra med att deltagande i sysselsättningsskapande program minskar statistisk diskriminering från arbetsgivare gentemot kvinnor.

Vilka kunskapsluckor finns då inom detta område? En svaghet i litteraturen är att man inte kunnat skatta jämviktseffekterna av programdeltagande. Exempelvis kan utökad kontroll leda till att arbetslösa accepterar jobb med en lägre genomsnittsproduktivitet; anställningsstöd i den privata sektorn kan tränga ut andra potentiella arbetare; och utbildningsprogram har inläsnings-effekter som kan vara svåra att kvantifiera. Sådana effekter dämpar eventuella positiva behandlingseffekter. Normalt är de totala kostnaderna för programdeltagande också svåra att observera. Dessa svårigheter är naturligtvis inte begränsade till utvärderingsstudier baserade på kön. I allmänhet kan omfattande registerdata som täcker löner, timmar, sökkkanaler och arbetsförmedlingarnas funktionssätt bidra till att övervinna vissa av dessa problem. Men utvärderingsproblemet kan vara särskilt komplext vid ett studium av kvinnor eftersom gränsen mellan att vara registrerad som arbetslös och att vara icke-deltagande på arbetsmarknaden ofta är fin.

Referenser

- Abbring, J.H., G.J. van den Berg och J van Ours (2005), "The effect of unemployment insurance sanctions on the transition rate from unemployment to employment", *Economic Journal*, 115, 602–630.
- Albrecht, J.W., G.J. van den Berg och S.B. Vroman (2004), "The Knowledge Lift: The Swedish adult education program that aimed to eliminate low worker skill levels", Working Paper, IFAU, Uppsala.
- Baumgartner, H.J. och M. Caliendo (2006), "Turning unemployed into self-employed: The relative effectiveness of two programmes in West Germany", manuskript DIW, Berlin.
- Bergemann, A. (2005), "Do job creation schemes initiate positive dynamic employment effects? Evidence from East Germany?", manuskript, Free University Amsterdam, Amsterdam.
- Bergemann, A., B. Fitzenberger och S. Speckesser (2005), "Evaluating the dynamic employment effects of training programs in East Germany using conditional difference-in-differences", Working Paper, IZA, Bonn.
- Biewen, M., B. Fitzenberger, A. Osikominu och M. Waller (2006), "Employment effects of short and medium term further training programs in Germany in the early 2000s", manuskript, Goethe University Frankfurt, Frankfurt am Main.
- Blundell, R. och C. Meghir (2001), "Active labour market policy vs employment tax credits: Lessons from recent UK reforms", *Swedish Economic Policy Review*, 8, 239–265.
- Bolvig, I., P. Jensen och M. Rosholm (2003), "The employment effects of active social policy", Working Paper, Aarhus School of Business, Aarhus.
- Cahuc, P. och A. Zylberberg (2004), *Labor economics*, MIT Press, Cambridge.
- Cavaco, S., D. Fougère och J. Pouget (2005), "Estimating the effect of a retraining program for displaced workers on their transition to permanent jobs", Working Paper, IZA, Bonn.
- Crépon, B., M. Dejemeppe och M. Gurgand (2005), "Counseling the unemployed: Does it lower unemployment duration and recurrence?", Working Paper, IZA, Bonn.

- Dolton, P. och D. O'Neill (2002), "The long-run effects of unemployment monitoring and work search programmes", *Journal of Labor Economics*, 20, 381–403.
- Eichler, M. och M. Lechner (2002), "An evaluation of public employment programmes in the East German state of Sachsen-Anhalt", *Labour Economics*, 9, 143–186.
- Evers, M., R.A. de Mooij och D.J. van Vuuren (2006), "What explains the variation in estimates of labour supply elasticities?", Working Paper, Tinbergen Institute, Amsterdam.
- Fay, R.G. (1996), "Enhancing the effectiveness of active labour market policies: Evidence from programme evaluations in OECD countries", Working Paper, OECD, Paris.
- Fougère, D., J. Pradel och M. Roger (2005), "Does job-search assistance affect search effort and outcomes? A microeconomic analysis of public versus private search methods", Working Paper, IZA, Bonn.
- Gerfin, M. och M. Lechner (2002), "A microeconomic evaluation of the active labour market policy in Switzerland", *Economic Journal*, 112, 854–893.
- Gerfin, M., M. Lechner och H. Steiger (2005), "Does subsidised temporary employment get the unemployed back to work? An econometric analysis of two different schemes", *Labour Economics*, 12, 807–835.
- Heckman, J.J., R.J. LaLonde och J.A. Smith (1999), "The economics and econometrics of active labor market programs", i O. Ashenfelter och D. Card (red), *Handbook of Labor Economics, Volume III*, North-Holland, Amsterdam.
- Heckman, J.J. och E.J. Vytlacil (2005), "Structural equations, treatment effects and econometric policy evaluation", *Econometrica*, 73, 669–738.
- Hujer, T., M. Caliendo och S. Thomsen (2004), "New evidence on the effects of job creation schemes in Germany – A matching approach with threefold heterogeneity", *Research in Economics*, 257–302.
- Hujer, T., M. Caliendo och S. Thomsen (2006), "Identifying effect heterogeneity to improve the efficiency of job creation schemes in Germany", *Applied Economics*, under publicering.

- Hujer, T., S. Thomsen och C. Zeiss (2006), "The effects of short-term training measures on the individual unemployment duration in West Germany", Working Paper, IZA, Mannheim.
- Killingsworth, M.R. och J.J. Heckman (1986), "Female labor supply: A survey", i O. Ashenfelter och R. Layard, (red), *Handbook of Labor Economics*, North-Holland, Amsterdam.
- Kluge, J. (2006), "The effectiveness of European active labor market policy", Working Paper, RIW, Essen.
- Kluge, J., H. Lehmann och C.M. Schmidt (1999), "Active labor market policies in Poland: Human capital enhancement, stigmatisation, or benefit churning", *Journal of Comparative Economics*, 27, 61–89.
- Lalive, R., J.C. van Ours och J. Zweimüller (2000), "The impact of active labor market programs on the duration of unemployment", Working Paper, IZA, Bonn.
- Lechner, M., R. Miquel och C. Wunsch (2008), "The curse and blessing of training the unemployed in a changing economy: The case of East Germany after unification", *German Economic Review*, under publicering.
- Lechner, M., T. Miquel och C. Wunsch (2004), "Long-run effects of public sector sponsored training in West Germany", Working Paper, University St. Gallen, SIAW, St. Gallen.
- Lubyova, M. och J.C. van Ours (1999), "Effects of active labor market programs on the transition rate from unemployment into regular jobs in the Slovak Republic", *Journal of Comparative Economics*, 27, 90–112.
- Martin, J.P. och D. Grubb (2001), "What works and for whom: a review of OECD countries' experiences with active labour market policies", *Swedish Economic Policy Review*, 8, 9–56.
- McVicar, D. (2006), "Job search monitoring intensity and unemployment exit: Evidence from a jobseeker's allowance natural experiment", Working Paper, Queen's University, Belfast.
- Micklewright, J. och G. Nagy (2005), "Job search monitoring and unemployment duration in Hungary: evidence from a randomised control trial", Working Paper, University of Southampton, Southampton.

- Müller, P. och B. Kurtz (2003), "Active labour market policy and gender mainstreaming in Germany", Working Paper, IAB, Nürnberg.
- OECD (2000), *Employment Outlook 2000*, OECD, Paris.
- Raaum, O., H. Torp och T. Zhang (2002a), "Business cycles and the impact of labour market programmes", Working Paper, University of Oslo, Oslo.
- Raaum, O., H. Torp och T. Zhang (2002b), "Do individual programme effects exceed the costs? Norwegian evidence on long run effects of labour market training", Working Paper, University of Oslo, Oslo.
- Richardson, K. och G.J. van den Berg (2006), "Swedish labor market training and the duration of unemployment", Working Paper, IZA, Bonn.
- Van den Berg, G.J. och B. van der Klaauw(2006), "Counseling and monitoring of unemployed workers: Theory and evidence from a controlled social experiment", *International Economic Review*, 47, under publicering.
- Van den Berg, G.J., B. van der Klaauw och J.C. van Ours (2004), "Punitive sanctions and the transition rate from welfare to work", *Journal of Labor Economics*, 22, under publicering.
- Van Ours, J.C. (2004), "The locking-in effect of subsidized jobs", *Journal of Comparative Economics*, 32, 37–55.
- Weber, A. och H. Hofer (2004), "Are job search programs a promising tool? A microeconomic evaluation for Austria", Working Paper, IZA, Bonn.
- Zhang, T. (2003), "Identifying treatment effects of active labour market programmes for Norwegian adults", manus

IFAU:s publikationsserier – senast utgivna

Rapporter/Reports

- 2006:1** Zenou Yves, Olof Åslund & John Östh "Hur viktig är närheten till jobb för chanserna på arbetsmarknaden?"
- 2006:2** Mörk Eva, Linus Lindqvist & Daniela Lundin "Påverkar maxtaxan inom barnomsorgen hur mycket föräldrar arbetar?"
- 2006:3** Hägglund Pathric "Anvisningseffekter" – finns dom? Resultat från tre arbetsmarknadspolitiska experiment"
- 2006:4** Hägglund Pathric "A description of three randomised experiments in Swedish labour market policy"
- 2006:5** Forslund Anders & Oskar Nordström Skans "(Hur) hjälps ungdomar av arbetsmarknadspolitiska program för unga?"
- 2006:6** Johansson Per & Olof Åslund "'Arbetsplatsintroduktion för vissa invandrare' – teori, praktik och effekter"
- 2006:7** Calleman Catharina "Regleringen av arbetsmarknad och anställningsförhållanden för hushållstjänster"
- 2006:8** Nordström Skans Oskar, Per-Anders Edin & Bertil Holmlund "Löneskillnader i svenskt näringsliv 1985–2000"
- 2006:9** Engström Per, Hesselius Patrik & Malin Persson "Överutnyttjande i tillfällig föräldrapenning för vård av barn"
- 2006:10** Holmlund Bertil, Qian Liu & Oskar Nordström Skans "Utbildning nu eller senare? Inkomsteffekter av uppskjuten högskoleutbildning"
- 2006:11** Sibbmark Kristina & Olof Åslund "Vad för vem och hur gick den sen? En kartläggning av arbetsförmedlingarnas insatser för utrikes födda under 2005"
- 2006:12** Fredriksson Peter & Björn Öckert "Är det bättre att börja skolan tidigare?"
- 2006:13** Sibbmark Kristina "Arbetsmarknadspolitisk översikt 2005"
- 2006:14** Wang Iris J Y, Kenneth Carling & Ola Nääs "Är kommunala sommarjobb en gräddfil till arbetsmarknaden?"
- 2006:15** Söderström Martin "Betygsintagning och elevers studieframgång i Stockholms gymnasieskolor"
- 2006:16** Johansson Kerstin "Arbetskraftsdeltagande och arbetsmarknadspolitiska program"
- 2007:1** Lundin Daniela "Subventionerade anställningar för unga – en uppföljning av allmänt anställningsstöd för 20–24-åringar"

- 2007:2** Lundin Daniela, Eva Mörk & Björn Öckert "Maxtaxan inom barnomsorgen – påverkar den hur mycket föräldrar arbetar?"
- 2007:3** Bergemann Annette & Gerard van den Berg "Effekterna av aktiv arbetsmarknadspolitik för kvinnor i Europa – en översikt"

Working Papers

- 2006:1** Åslund Olof, John Östh & Yves Zenou "How important is access to jobs? Old question – improved answer"
- 2006:2** Hägglund Pathric "Are there pre-programme effects of Swedish active labour market policies? Evidence from three randomised experiments"
- 2006:3** Johansson Per "Using internal replication to establish a treatment effect"
- 2006:4** Edin Per-Anders & Jonas Lagerström "Blind dates: quasi-experimental evidence on discrimination"
- 2006:5** Öster Anna "Parental unemployment and children's school performance"
- 2006:6** Forslund Anders & Oskar Nordström Skans "Swedish youth labour market policies revisited"
- 2006:7** Åslund Olof & Per Johansson "Virtues of SIN – effects of an immigrant workplace introduction program"
- 2006:8** Lalive Rafael "How do extended benefits affect unemployment duration? A regression discontinuity approach"
- 2006:9** Nordström Skans Oskar, Per-Anders Edin & Bertil Holmlund "Wage dispersion between and within plants: Sweden 1985–2000"
- 2006:10** Korkeamäki Ossi & Roope Uusitalo "Employment effects of a payroll-tax cut – evidence from a regional tax exemption experiment"
- 2006:11** Holmlund Bertil, Qian Liu & Oskar Nordström Skans "Mind the gap? Estimating the effects of postponing higher education"
- 2006:12** Fredriksson Peter & Björn Öckert "Is early learning really more productive? The effect of school starting age on school and labor market performance"
- 2006:13** Pekkarinen Tuomas, Sari Pekkala & Roope Uusitalo "Educational policy and intergenerational income mobility: evidence from the Finnish comprehensive school reform"
- 2006:14** Wang Iris J Y, Kenneth Carling & Ola Nääs "High school students' summer jobs and their ensuing labour market achievement"
- 2006:15** de Jong Philip, Maarten Lindeboom & Bas van der Klaauw "Screening disability insurance applications"

- 2006:16** Söderström Martin “School choice and student achievement – new evidence on open-enrolment”
- 2006:17** Johansson Kerstin “Do labor market flows affect labor-force participation?”
- 2007:1** de Luna Xavier & Per Johansson “Matching estimators for the effect of a treatment on survival times”
- 2007:2** Lundin Daniela, Eva Mörk & Björn Öckert “Do reduced child care prices make parents work more?”
- 2007:3** Bergemann Annette & Gerard van den Berg “Active labor market policy effects for women in Europe – a survey”

Dissertation Series

- 2006:1** Hägglund Pathric “Natural and classical experiments in Swedish labour market policy”
- 2006:2** Savvidou Eleni “Technology, human capital and labor demand”
- 2006:3** Söderström Martin “Evaluating institutional changes in education and wage policy”
- 2006:4** Lagerström Jonas “Discrimination, sickness absence, and labor market policy”
- 2006:5** Johansson Kerstin “Empirical essays on labor-force participation, matching and trade”